13/07/2020

Πατρών Χρυσόστομος: «Κρατήστε τις μνήμες των μαρτύρων του Γένους ζωντανές…»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πατρών

Στο κήρυγμά του την Κυριακή 12.7.2020 στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Πατρών, επί τη Ιερά Μνήμη του Οσίου Παϊσίου του Αγιορείτου, **ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ. Χρυσόστομος, αναφέρθηκε στο θέμα της μετατροπής της Αγια-Σοφιάς σε τζαμί, αλλά και στις αλησμόνητες Πατρίδες, από τις οποίες προήλθε πάμπτωχος και διωγμένος με την οικογένειά του, μικρό παιδάκι τότε, ο Όσιος Παΐσιος**.

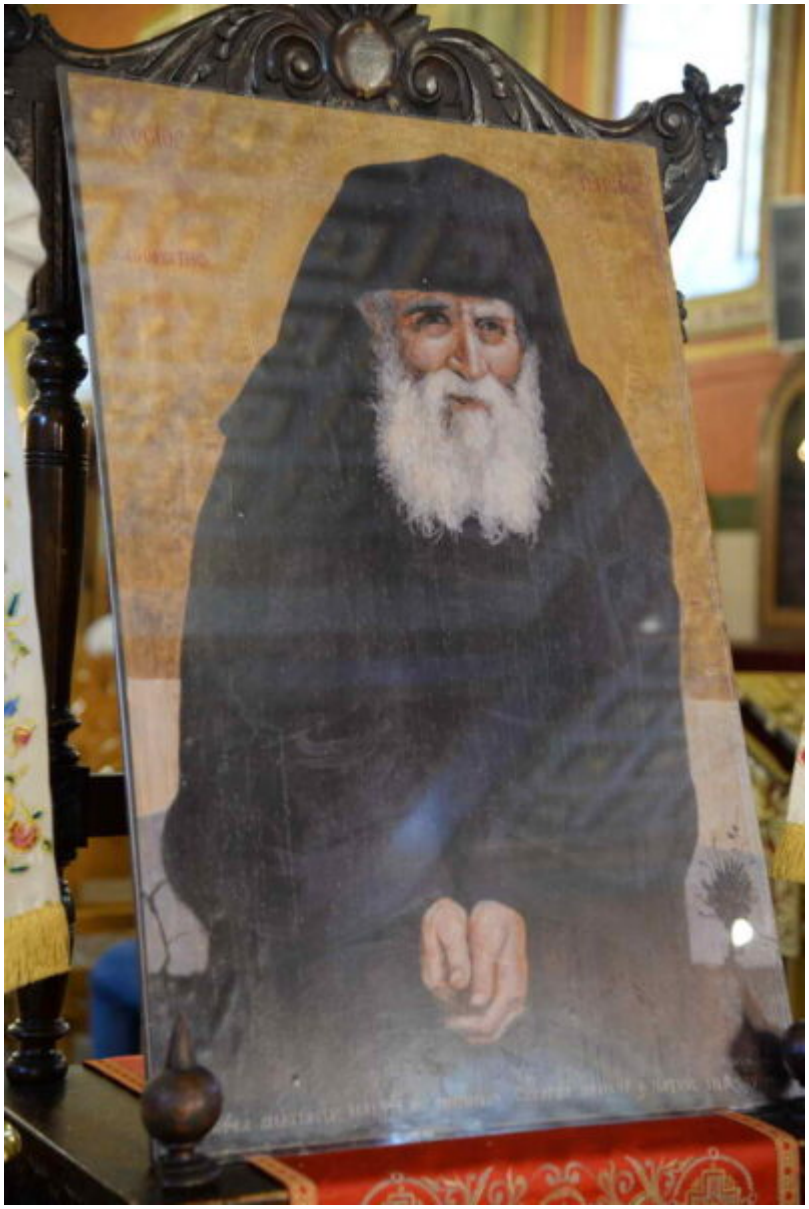

«***Η Τουρκία αυτό το πρόσωπο και αυτή τη διαγωγή έχει διαχρονικά. Να μη σέβεται δηλαδή, τα μνημεία και τον πολιτισμό, γιατί ποτέ δεν παρήγαγε πολιτισμό. Όλα τα μνημεία μέσα από τις βάναυσες παρεμβάσεις των Τούρκων μαρτυρούν είτε ερειπωμένα, είτε βεβηλωμένα, μαρτυρούν και επισφραγίζουν την παραπάνω αλήθεια***.

Πού είναι άραγε, οι μεγάλες δυνάμεις και οι διεθνείς οργανισμοί, να προστατεύσουν την παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά; Η Αγιά Σοφιά είναι μνημείο παγκόσμιο, όμοιο του οποίου, ούτε υπήρξε προ αυτού, ούτε θα υπάρξη.

Γιατί τόσα χρόνια δεν υπήρξε διαμαρτυρία, όταν διαβαζόταν το κοράνι στην Αγιά Σοφιά; Γιατί τόσα χρόνια, δεκαετίες ολόκληρες, προχωρούσαν με ρυθμό χελώνας, οι εργασίες αποκαταστάσεως των ανεπανάληπτων τοιχογραφιών του μνημείου, με τις σκαλωσιές να έχουν μονίμως εγκατασταθή στο εσωτερικό της Μεγάλης Εκκλησιάς; Που ήταν οι διεθνείς οργανισμοί όλα τα χρόνια που η Τουρκία κατέστρεφε μνημεία στην ελληνικότατη Κύπρο και τα μετέτρεπε σε σταύλους;

Η αλήθεια είναι, ότι όλους τους ενοχλεί η Ορθόδοξη κληρονομιά και παράδοση και ιδιαιτέρως η από αιώνων δημιουργία και εφευρετικότης, η σπάνια πολιτιστική κληρονομιά των Ελλήνων. Ο Ιερός Χρυσόστομος είχε πει για άλλη περίπτωση. « ***Η ζήλεια γεννά τον φθόνον και ο φθόνος γεννά τον φόνον****».*

Γι' αυτό, λοιπόν, άφησαν απροστάτευτους, στα χέρια και στο έλεος των βαρβάρων τους πνευματικούς θησαυρούς. Τώρα ίσως είναι αργά για δάκρυα. Κάποιος ερώτησε. «Γιατί δεν μίλησε ο Πάπας;». Αυτό όμως δεν είναι απορίας άξιον. ***Πώς να μιλήση αυτός ο Πάπας, η οποιοσδήποτε Πάπας αφού η Δύση μέσα από τις Σταυροφορίες κατέστρεψε την Αγιά Σοφιά και εσήλυσε της Ρωμηοσύνης τους θησαυρούς, αφήνοντας πτώμα οικτρόν την Αυτοκρατορία, καθημαγμένη και ημιθανή, ώστε να την αποτελειώσουν το 1453, οι Τούρκοι;***

Αλλά, μέσα από τις συγκεκριμένες ενέργειες των Τούρκων, ιδικά από την τελευταία, η οποία φαίνεται, ότι αφύπνισε συνειδήσεις, πρέπει να αναλογισθούμε ως Έλληνες, τι επράξαμε κατά τις τελευταίες δεκαετίες, ώστε να κρατηθούν ζωντανές οι μνήμες που μας άφησαν οι ήρωες και μάρτυρες του Γένους μας!

Τι κάναμε λοιπόν, για την διάσωση της πνευματικής μας κληρονομιάς;

Τι επράξαμε για την ιστορία μας;

Πόσο άξιοι φανήκαμε για να κρατήσωμε άσβεστη την λαμπάδα που οι ήρωες πατέρες μας, μας παρέδωσαν;

Τι είπαμε στα παιδιά μας και τι τα διδάξαμε;

Τι εγράψαμε στα βιβλία μας;

Τι γνωρίζουν οι νεώτεροι Έλληνες για την Κωνσταντινούπολη; Για την Βυζαντινή Αυτοκρατορία; Για την Αγια-Σοφιά; Για την πρώτη και δεύτερη άλωση της Βασιλίδος των πόλεων;

Τι γνωρίζουν τα παιδιά μας για τον πολιτισμό μας γενικά η για την δουλεία τετρακοσίων ετών, για τους αγώνες για την ελευθερία και τότε και κατά τα τελευταία έτη;

Φρίττω αλήθεια, όταν επιχειρώ να απαντήσω σ' αυτά τα ερωτήματα.

Όχι απλώς ουδέν εποιήσαμε, αλλά εκάναμε κάτι χειρότερο από το τίποτα.

Διαστρεβλώσαμε, παραχαράξαμε, αλλοιώσαμε την ιστορία. Αποκρύψαμε επιμελώς τις προγονικές μας ρίζες και την κληρονομιά μας και αποκόψαμε τα παιδιά μας από τα ζείδωρα του Γένους μας, της φυλής μας και της Πατρίδος μας.

Μειοδοτήσαμε έναντι της πατρογονικής μας κληρονομιάς. Επροδώσαμε τις αξίες. Απομειώσαμε ποικιλοτρόπως την Πατρίδα μας. Καταστρέψαμε την γλώσσα μας και υιοθετήσαμε ξένα πρότυπα ζωής. Φορέσαμε «κοστούμι» που δεν μας ταιριάζει και γίναμε αιτία να γελούν με την αταίριαστη εμφάνισή μας γνωστοί και άγνωστοι.

Φανήκαμε ενδοτικοί έναντι της γείτονος χώρας για να μη την δυσαρεστήσωμε.

Σε λίγους μήνες θα εισέλθωμε στο 2021. Το έτος αυτό το αφιερώσαμε, και δικαίως, στους εορτασμούς για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση. Πώς άραγε θα εορτάσωμε; Πώς θα προσφέρωμε θυμίαμα τιμής και ευγνωμοσύνης σε όλους αυτούς που τα τετρακόσια χρόνια σε κάποιες περιοχές και σε άλλες ακόμα περισσότερα, θυσιάστηκαν για την ιδική μας ελευθερία;

Είναι μια λαμπρή ευκαιρία να εξιλεωθούμε έναντι των σφαλμάτων απέναντί τους, να πλύνωμε τα όποια λάθη μας με τα δάκρυα της μετανοίας έναντι Θεού και των ηρώων προγόνων μας.

Να ζητήσωμε συγγνώμη για όσα τους πικράναμε. Και για τις αλήθειες που εσκεμμένα αποκρύψαμε από τα παιδιά μας.

Να παρουσιάσωμε με παρρησία και καύχηση, με λεβεντιά, ως Έλληνες τα κλέα ηρώων και μαρτύρων. Να προσκυνήσωμε στους τόπους των θυσιών σε κάθε σπιθαμή της Ελληνικής γης που ποτίστηκε με το αίμα μαρτύρων Κληρικών και Λαϊκών, όλων των Ελλήνων ανεξαιρέτως, οι οποίοι αγωνίστηκαν, όχι ταξικά, αλλά ενωμένοι κάτω από Σταυρό της Ορθοδοξίας και τον ίσκιο της Αγια-Σοφιάς για την πίστη, για την ελευθερία, για την αξία του ανθρώπου, για τον πολιτισμό.

«Ιδού νυν καιρός ευπρόσδεκτος, ιδού καιρός μετανοίας...».